

LEGEA HOLDINGULUI

CAPITOLUL I

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Art.1. – Prezenta lege stabilește regimul juridic și fiscal al holdingului și al filialelor, precum și cadrul general al relațiilor economice, financiare și juridice dintre holding, filiale, precum și între filiale.

Art.2. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *holding* – societate comercială pe acțiuni, cu sediu/rezidență în România, care deține majoritatea acțiunilor grupului de societăți, prin care obține dreptul de administrare, supraveghere și control asupra activităților filialelor respective;
- b) *grup de societăți* – ansamblul format din cel puțin două societăți comerciale, numite filiale, care și-au manifestat voința de asociere prin constituirea unui grup de afaceri integrat, numit holding, în vederea realizării unor obiective comune privind producția, desfacerea și/sau servicii într-un domeniu de interes comun. Societatea comercială de tip holding nu este inclusă în grupul de societăți;
- c) *filială* – societate comercială cu personalitate juridică care își păstrează identitatea și forma de organizare, precum și piețele de aprovizionare și desfacere, având ca obiect de activitate producția, comercializarea și/sau servicii, rezidentă în România sau în străinătate, asupra căreia un holding deține controlul sau are putere de control, după caz. O societate de tip holding nu poate avea statut de filială;
- d) *grup societar* – ansamblul format din holding și filialele respective;
- e) *grup fiscal* – ansamblul care îndeplinește cumulativ următoarele cerințe:
 - grupul fiscal este alcătuit din grupul societar;
 - holdingul și filialele sunt membre ale grupului fiscal doar în privința acelei părți din exercițiul contabil și fiscal pe perioada căreia filialele s-au aflat sub controlul sau puterea de control a societății holding;
 - holdingul și filialele sunt membre ale grupului fiscal doar dacă optează, anterior sfârșitului exercițiului contabil și fiscal anual, pentru apartenența la grupul fiscal respectiv pentru o perioadă de cel puțin un an contabil și fiscal.
- f) *control* – deținerea, de către holding, sau de către o filială a acestuia, a unei participații la capitalul social al unei alte filiale, reprezentând cel puțin procentul din numărul acțiunilor cu drept de vot care este necesar, potrivit actului constitutiv al respectivei filiale, pentru adoptarea hotărârilor în adunarea generală a acționarilor acesteia;
- g) *putere de control* – dreptul de control pe care îl are holdingul asupra unui grup de societăți, atribuit prin Carta grupului de societăți și acordul de control, altul decât controlul definit la lit.a).

Secțiunea 2

Constituirea holdingului

Art.3. – Constituirea unui holding se poate realiza cu respectarea următoarelor prevederi:

- a) un holding nu se poate înființa decât în cazul existenței unui grup de societăți, care să-l constituie;
- b) o societate comercială, care devine filială, trebuie să fie înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului din România, sau din una din țările U.E., să fie în activitate în România, sau în țara respectivă, după caz, de cel puțin 2 ani, la momentul constituirii holdingului. Societatea comercială nu trebuie să facă obiectul insolvenței, lichidării sau dizolvării;
- c) o societate de tip holding se poate realiza numai la inițiativa unui grup de acționari, persoane fizice sau juridice, deținători de acțiuni sau de părți sociale la societățile prevăzute la lit.b);
- d) grupul de acționari întocmesc și semnează proiectul de constituire al societății comerciale de tip holding;
- e) acționarii prevăzuți la lit.c), dispun de un termen de maxim 3 luni, de la data semnării proiectului de constituire, pentru a informa societățile prevăzute la lit.b) în legătură cu acțiunile sau părțile sociale pe care aceștia le dețin, precum și în legătură cu inițiativa constituirii holdingului;
- f) procentul de deținere a acțiunilor și participațiilor de către grupul de acționari, trebuie să confere peste 50% din drepturile de vot permanente, în cadrul grupului de societăți, condiție care asigură puterea de control a holdingului asupra tuturor filialelor, precum și controlul asupra unora dintre acestea, după caz;
- g) societățile comerciale prevăzute la lit.b), care acceptă să facă parte din holding, întocmesc Carta grupului de societăți, care se aprobă de adunarea generală extraordinară a fiecărei dintre societățile respective și se înregistrează la Oficiul Registrului Comerțului din România, de care ține sediul holdingului, odată cu proiectul de constituire;
- h) În Carta grupului de societăți sunt stabilite principiile directoare recunoscute de părți, condițiile impuse filialelor și holdingului, obiectivele comune, precum și orice alte aspecte relevante ce privesc apartenența la respectivul grup societar;
- i) pentru constituirea și înregistrarea societății comerciale se aplică întocmai prevederile Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată;
- j) după constituirea holdingului, acționarii prevăzuți la lit.c) primesc titlurile de participatie corespunzătoare emise de acesta.

Art.4. – Proiectul de constituire a holdingului conține cel puțin următoarele:

- a) explicații și justificări privind aspectele juridice și economice ale constituirii;
- b) consecințele constituirii asupra acționarilor și angajaților;
- c) procentul minim de acțiuni sau părți sociale ale acționarilor, cu care aceștia contribuie la constituire;
- d) menționarea intereselor economice ale acționarilor care nu sunt comune cu cele ale holdingului.

Art.5. – În condițiile în care Carta grupului de societăți nu prevede altfel, în cadrul holdingului se poate mări/micșora numărul de filiale în următoarele cazuri:

- a) prin divizarea/fuzionarea filialelor existente;
- b) prin achiziționarea/vânzarea pachetelor majoritare a acțiunilor/participațiilor de către holding sau filialele existente;

c) prin înființarea de noi filiale.

Art.6. – Prin derogare de la prevederile art.14 alin.(1) din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, un holding poate fi asociat unic în mai multe filiale, cu condiția ca fiecare dintre aceste filiale să desfășoare activitate comercială în nume propriu.

Art.7. – În cadrul unui grup de societăți pot avea loc tranzacții cu titluri de capital emise de societățile membre, în urma cărora:

- a) o filială poate dobândi pachetul majoritar de acțiuni emise de un holding înregistrat în străinătate;
- b) o filială poate dobândi pachetul majoritar de acțiuni emise de un holding în condiția reorganizării grupului societar astfel încât să dobândească calitatea de holding.

CAPITOLUL II

Sfera de activitate a holdingului

Art.8. – (1) În exercitarea activității de administrare, supraveghere și control a filialelor, holdingul poate desfășura următoarele:

- a) constituirea și dezvoltarea de societăți comerciale în România și/sau străinătate, în condițiile legii;
- b) achiziționarea, administrarea și valorificarea, în România sau în străinătate, a titlurilor de capital emise de filiale, fără a afecta puterea de control a holdingului;
- c) achiziționarea, administrarea și valorificarea de drepturi de proprietate intelectuală și respectiv, industrială, pentru folosința proprie sau a filialelor;
- d) desfășurarea de activități comerciale și/sau servicii în nume și pe cont propriu;
- e) prestarea către filiale, pe baze contractuale, de servicii specializate, cum ar fi cele de management sau de consultanță, în vederea eficientizării activității sau afacerilor acestora. În acest caz, filialele respective datorează holdingului o contraprestație negociată de părți;
- f) încheie contracte și poate angaja investiții și servicii în beneficiul filialelor.

(2) Holdingul poate asigura finanțarea filialelor urmând căile și modalitățile prezentate mai jos, fără a se limita la acestea:

- a) poate acorda împrumuturi, cu sau fără dobândă, din fonduri proprii sau atrase, filialelor, pentru sprijinirea operațiunilor sau a dezvoltării acestora;
- b) poate să acorde filialelor avansuri sau împrumuturi în vederea dobândirii de către acestea de valori mobiliare emise de holdingul însuși;
- c) poate emite diverse instrumente financiare, în condițiile legii;

(3) Instrumentele financiare emise de sau cu privire la societate de tip holding sau oricare dintre filiale pot fi admise la tranzacționare pe o piață reglementată, cu respectarea reglementărilor privind piața de capital.

(4) Filialele pot acorda holdingului împrumuturi cu dobândă în vederea finanțării nevoilor altor filiale membre ale grupului societar, cu condiția ca fondurile astfel atrase de holding, mai puțin costurile operațiunilor aferente, să fie efectiv împrumutate filialelor, pentru sprijinirea operațiunilor sau a dezvoltării acestora.

- (5) Între membrii unui grup societar pot face operațiuni de creditare intra-grup, inclusiv prin angajarea de garanții reale aferente unor operațiuni comune sau de interes comun.

CAPITOLUL III

Relațiile dintre societățile membre ale unui grup societar

Secțiunea I

Dispoziții comune

Art.9. – (1) Administrarea, în cadrul grupului societar poate fi exercitată numai pe baza unui acord de control, încheiat în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) În cadrul grupului societar, organele statutare abilitate ale filialelor pot institui o administrare comună, având caracter periodic sau permanent, prin desemnarea de administratori comuni la nivelul unora sau al tuturor filialelor.

(3) În cazul în care nu pot fi aplicate prevederile alin.(2) administratorii pot avea următoarele drepturi:

a) administratorii holdingului participă la ședințele ținute de administratorii filialelor asupra cărora deține controlul și pot participa ca invitați la ședințele ținute de administratorii filialelor asupra cărora dețin numai puterea de control;

b) administratorii unui membru al grupului societar pot fi invitați și/sau pot participa la dezbaterile acelor puncte ale ordinii de zi a ședințelor ținute de administratorii altui membru al grupului societar, care privesc o operațiune comună sau de interes comun;

c) participarea la ședințele ținute de administratorii unui membru a grupului societar, asupra căruia administratorii participanți nu dețin controlul, se face cu titlu consultativ, fără drept de vot, cu excepția cazului în care se agreează altfel în acordul de control încheiat, cu respectarea dispozițiilor Secțiunii II din prezentul capitol;

d) convocarea administratorilor holdingului, în situația prevăzută la lit.a), respectiv a administratorilor unui alt membru a grupului societar, în situația prevăzută la lit.b) se face, potrivit dispozițiilor actului constitutiv al societății convocatoare în condițiile în care carta grupului de societăți nu prevede altfel,.

(4) În situația în care administratorii, a două sau mai multe societăți membre ale aceluiași grup societar, sunt aceiași, convocarea și ținerea adunărilor generale, respectiv a ședințelor administratorilor, precum și formalitățile relaționate, pot fi comune.

(5) În cadrul ședințelor administratorilor sau asociațiilor unui membru al unui grup societar, administratorii, respectiv asociații care sunt administratori sau asociați și în alte filiale ale holdingului, pot participa la deliberare și vot cu privire la operațiunile comune sau de interes comun pentru societate, pentru celelalte societăți în care sunt administratori sau asociați.

(6) În cadrul ședințelor organelor statutare ale unui membru a grupului societar în care se dezbate o operațiune în care un administrator, respectiv un asociat, cunoaște că are sau reprezintă un interes contrar celui al societății decidente, se va proceda astfel:

a) administratorul, respectiv asociatul în cauză, trebuie să îi înștiințeze despre acest aspect pe membrii prezenți ai organului statutar și să se abțină de la deliberare;

b) organul statutar al societății poate delibera, vota și adopta decizii, respectiv hotărâri, asigurând cvorumul de prezență și de vot, fără a lua în considerare cota de reprezentare și drepturile de vot ale administratorilor, respectiv asociaților, care au înștiințat că au, sau reprezintă un interes contrar și se abțin de la vot;

c) administratorul, respectiv asociatul, care nu a respectat obligația prevăzută la lit.a), răspunde în conformitate cu legea, pentru daunele produse societății sale sau grupului societar dacă, fără votul său, nu s-ar fi adoptat decizia, respectiv hotărârea în speță.

(7) Actele încheiate între unele filiale precum și măsurile adoptate de către holding, privind filialele sale se consideră a urmări un interes comun, sub rezerva stipulării sau dovedirii contrariului.

Art.10. – (1) Relațiile dintre holding și filiale se realizează în plan financiar, tehnologic și investițional, din domeniul obiectivelor comune.

(2) Holdingul stabilește directive obligatorii pentru filialele aflate sub control și sub puterea de control, conform prevederilor Cartei grupului de societăți, pe linie financiară, de management, de producție și comercializare, a bunurilor sau serviciilor.

(3) Capitalul holdingului poate fi mai mic decât capitalurile însumate ale filialelor.

(4) Holdingul asigură administrarea proprietății industriale și a proprietății intelectuale, la nivelul grupului societar.

Secțiunea 2 Acordul de control

Art.11. – În cazul în care un holding nu deține controlul asupra unor filiale, puterea de control deținută poate fi extinsă prin prevederi cuprinse în Carta grupului de societăți și/sau în acordul de control sau în acorduri bilaterale.

Art.12. – (1) O filială poate accepta să fie administrată, supravegheată și controlată de un holding numai în baza unui acord de control.

(2) Un acord de control se încheie în forma scrisă, iar încheierea lui este aprobată de către adunările generale extraordinare ale holdingului, respectiv ale filialelor în cauză.

(3) Acordul de control se înregistrează de către fiecare dintre membrii semnatori ai grupului societar, în termen de 15 zile de la încheiere, la oficiul registrului comerțului în a cărui rază teritorială se află sediul social al fiecărei societăți membre.

(4) Acordul de control poate conține următoarele elemente, fără a se rezuma la acestea:

a) atribuțiile organelor de administrare, supraveghere și control ale filialei care pot fi delegate holdingului;

b) nominalizarea reprezentanților holdingului îndreptățiți să dea instrucțiuni organelor de administrare, management și control ale filialei;

c) tipul de operațiuni pe care holdingul le poate negocia și încheia în numele și pe seama filialei și condițiile impuse acestor operațiuni;

d) contraprestația pe care filiala o datorează holdingului, constând în preț, tarif, procent din creșterea unui indicator economic relevant, ori alte forme de remunerare stabilite de părți;

e) modul de regularizare a pierderilor și câștigurilor între cele două părți.

Art.13. – (1) În baza acordului de control, societatea de tip holding este îndreptăţită să dea instrucţiuni organelor de administrare şi management ale filialei, inclusiv instrucţiuni care pot fi dezavantajoase pentru aceasta, cu condiţia ca instrucţiunile să fie în interesul holdingului. La solicitarea filialei instrucţiunile vor fi motivate în scris.

(2) În cazul în care se evidenţiază un prejudiciu adus patrimoniului filialei, cauzat de o instrucţiune dată de holding, în baza acordului de control, filiala va putea trage la răspundere holdingul pentru prejudiciul cauzat.

(3) De asemenea, reprezentanţii holdingului, care au dat instrucţiuni ce au provocat prejudicii unei filiale, vor putea fi traşi la răspundere, în mod solidar, de către aceasta pentru prejudiciul cauzat.

Art.14. – În cazul în care se evidenţiază un prejudiciu adus creditorilor unei filiale, cauzat de o instrucţiune dată de holding, în baza acordului de control, holdingul va răspunde pentru prejudiciul cauzat acestora.

CAPITOLUL IV

Dispoziţii speciale cu privire la relocarea activelor în cadrul grupului societar

Art.15. – (1) Adunarea generală extraordinară a unui membru a grupului societar poate hotărî dizolvarea societăţii respective, fără lichidare şi preluarea patrimoniului său de către holding, numai dacă respectivul holding, deţine, singur sau împreună cu alte filiale din cadrul grupului, o participaţie reprezentând minimum 90% din capitalul social al respectivei filiale.

(2) Holdingul va plăti proprietarilor filialei contravaloarea titlurilor de capital deţinute de aceştia, denumită în continuare compensaţie, stabilită printr-un raport întocmit de un expert desemnat în condiţiile art.38 şi 39 din Legea nr.31/1990 privind societăţile comerciale, republicată.

(3) Art.241 – 251 din Legea nr.31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, se aplică în mod corespunzător, urmând a se citi „preluare” în loc de „fuziune”, respectiv „proiect de preluare” în loc de „proiect de fuziune”.

Art.16. – Între un holding care deţine, în condiţiile art.18 alin.(1), peste 90% din capitalul social al filialei dizolvate şi filiala respectivă se va încheia un contract de preluare care va stabili cuantumul compensaţiei şi termenul în care aceasta va fi plătită proprietarilor. Acest termen nu poate fi depăşit, cu mai mult de 30 de zile, după depunerea raportului prevăzut la art.18 alin.(2), data încheierii contractului de preluare. Transferul de patrimoniu va fi înregistrat în registrul comerţului la oficiul registrului comerţului în a cărui rază teritorială se află sediul filialei.

CAPITOLUL V

Dispoziţii cu privire la conturile consolidate şi situaţiile financiare consolidate

Art.17. – (1) Un holding, prin constituirea grupului fiscal, are dreptul de a realiza şi opera cu conturi consolidate şi situaţii financiare consolidate privind veniturile, cheltuielile, profitul,

impozitele și alte obligații față de bugetele locale sau centrale, taxa pe valoare adăugată, accizele și dividendele, ca o entitate comercială unică, cu activitate integrată realizată în îndeplinirea obiectivelor comune stabilite.

(2) Neconstituirea grupului fiscal elimină posibilitatea operării cu conturi consolidate și situații financiare consolidate.

(3) Holdingul realizează, în condițiile legii, auditarea conturilor proprii ale filialelor și ale conturilor consolidate.

Art.18. – Filialele sunt obligate să întocmească și să depună, atât situații financiare anuale individuale, cât și situații financiare anuale consolidate, după caz, încheiate în conformitate cu reglementările contabile aplicabile grupurilor de societăți.

Art.19. – (1) Tranzacțiile de produse și servicii efectuate, în condițiile legii, între entitățile grupului societar sunt neutre din punct de vedere fiscal, fiind considerate transferuri de bunuri și servicii realizate intra-grup, în cadrul aceleiași entități fiscale.

(2) Din punct de vedere fiscal, se consideră că activitățile filialelor fac parte din activitatea holdingului, iar rezultatele financiare individuale ale societăților membre ale grupului fiscal se consideră părți ale rezultatului financiar realizat, în România, de holding.

(3) Impozitul pe profit în ceea ce privește activitatea filialelor se aplică asupra rezultatului financiar consolidat al holdingului, realizat prin însumarea algebrică a rezultatelor financiare individuale ale filialelor, și nu asupra rezultatului financiar realizat de fiecare filială în parte.

(4) Pierderile filialelor nu sunt reportabile în următorul exercițiu fiscal socotit la nivel individual sau la nivel consolidat, în măsura în care sunt consumate prin consolidare, în cadrul unui exercițiu fiscal.

(5) Impozitul pe profitul obținut prin consolidare, conform prevederilor alin.(3), se va datora, respectiv se va plăti, de către filiale, în cote proporționale, stabilite de holding prin raportare la rezultatul financiar al fiecăreia dintre ele.

(6) Fiecare filială, care datorează cota cuvenită din impozitul pe profitul fiscal consolidat, va fi ținută solidar răspunzătoare de plata totalității acestui impozit, până la concurența impozitului pe profit pe care l-ar fi datorat asupra rezultatului financiar realizat la nivel individual.

Art.20. – (1) Tranzacțiile realizate, în condițiile legii, pentru realizarea obiectivelor holdingului, între filiale nu atrag aplicarea taxei pe valoare adăugată.

(2) Taxa pe valoare adăugată de recuperat de către o filială se poate compensa cu taxa pe valoare adăugată de plătit de către o altă filială a holdingului respectiv, în condițiile prezentei legi.

(3) Taxa pe valoare adăugată se datorează de către acea filială care livrează bunul, respectiv prestează serviciul către o persoană fizică sau juridică, alta decât o filială a holdingului respectiv.

(4) Taxa pe valoare adăugată se plătește atunci când o filială achiziționează un bun, respectiv un serviciu, de la o persoană juridică, alta decât o filială a holdingului respectiv.

(5) Holdingul este responsabil de colectarea datelor de la filiale, necesare întocmirii decontului consolidat cu privire la taxa pe valoare adăugată și întocmirea decontului, plata soldului datorat al taxei pe valoare adăugată consolidată, respectiv solicitarea soldului de recuperat al taxei pe valoare adăugată consolidată, urmând ca filialele să regularizeze, cu holdingul, diferențele rezultate din asumarea plății, precum și recuperarea soldului, de către fiecare filială.

Art.21. – (1) Plata accizelor este suspendată pe durata deplasării produselor între o filială producătoare de produse accizabile, membră a holdingului, organizată ca antrepozit fiscal de producție și oricare altă filială, membră a aceluiași holding.

(2) De asemenea, în perioada deținerii și transformării de către o filială, a produselor accizabile provenite de la un antrepozit fiscal de producție ce aparține unei alte filiale, membră a aceluiași holding, plata accizelor aferent produselor accizabile respective se suspendă.

(3) Aceste operațiuni (deplasarea, deținerea și transformarea produselor accizabile) desfășurate în condițiile prevăzute la alin.(1), intră în categoria regimului suspensiv, reglementat de Legea nr.521/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la Titlul VII – Accize și alte taxe fiscale și de normele metodologice de aplicare a Legii nr.521/2003, care se aplică în mod corespunzător.

Art.22. – Veniturile obținute din dividende, dobânzi sau redevențe, cele realizate din relațiile intra-grup în grupul societar, precum și câștigurile de capital obținute de holding din vânzarea titlurilor de participare deținute în filiale, sunt neimpozabile.

Art.23. - Veniturile consolidate obținute în cadrul holdingului din activități realizate în domenii de interes strategic, definite prin lege organică, sunt scutite de impozitare, dacă aceste venituri reprezintă cel puțin 5% din venitul consolidat al holdingului.

Art.24. – (1) Impozitul pe dividendele realizate de filiale se datorează și se plătește, o singură dată, de către holding, în condițiile legii.

(2) Holdingul poate distribui filialelor dividende anticipat. Regularizarea acestora se realizează după încheierea exercițiului financiar anual.

Secțiunea 2

Conturile consolidate și raportul de gestiune consolidat

Art.25. – (1) Constituirea unui grup fiscal oferă dreptul membrilor acestuia de a realiza conturi consolidate.

(2) Pentru a putea fi consolidate, membrii grupului financiar trebuie să fie constituiți în una din următoarele forme de societăți comerciale:

- a) societate anonimă pe acțiuni;
- b) societate în comandită pe acțiuni;
- c) societate cu răspundere limitată.

(3) Consolidarea se realizează indiferent de locul unde sunt situate sediile filialelor.

(4) Membrii grupului fiscal, care întocmesc conturi consolidate, sunt obligați să depună odată cu acestea și raportul de gestiune consolidat.

(5) Contul consolidat reprezintă un document integral care cuprinde:

- a) bilanțul consolidat;
- b) contul consolidat de profit și pierderi;
- c) anexa la situația financiară.

(6) Contul consolidat trebuie să ofere o imagine fidelă a activelor și pasivelor, a situației financiare și a rezultatelor financiare ale tuturor membrilor grupului fiscal.

(7) Contul consolidat al unei filiale se întocmește pentru perioada unui an fiscal, odată cu contul consolidat anual al holdingului.

Art.26. – În conturile consolidate nu se includ:

- a) datoriile și creanțele realizate între societățile incluse în consolidare;
- b) veniturile și cheltuielile aferente operațiunilor efectuate între membrii grupului fiscal;
- c) profiturile și pierderile rezultate din operațiuni efectuate între membrii grupului fiscal;
- d) activitățile unei filiale sau a unei sucursale a acesteia, care nu sunt realizate pentru satisfacerea unui obiectiv al holdingului;
- e) cazurile în care holdingul deține acțiuni sau părți sociale la una sau mai multe filiale prin intermediul unor societăți comerciale care nu sunt incluse în consolidare.

Art.27. – Un holding poate solicita unei filiale să întocmească conturi consolidate și un raport de gestiune consolidat și în următoarele cazuri:

- a) filiala respectivă și una sau mai multe societăți comerciale care nu țin de holding, au conducere comună;
- b) organele de conducere ale entităților prevăzute la lit.a) sunt formate majoritar din aceleași persoane.

Art.28. – O filială este exclusă din consolidare în următoarele cazuri:

- a) societatea de tip holding nu are drept de control sau putere de control asupra filialei, patrimoniului sau conducerii acesteia;
- b) acțiunile sau părțile sociale ale holdingului, la filiala respectivă, sunt deținute în vederea cedării lor ulterioare.

Art.29. – (1) Raportul de gestiune consolidat trebuie să includă o analiză fidelă a evoluției activităților și situației financiare a filialelor sau a membrilor grupului fiscal, incluși în consolidare.

(2) Raportul de gestiune consolidat trebuie să indice de regulă, următoarele:

- a) evenimentele importante survenite după închiderea exercițiului financiar anterior;
- b) evoluția previzibilă a grupului de societăți;
- c) activitățile grupului de societăți în domeniul cercetării și dezvoltării;
- d) numărul și valoarea nominală sau echivalentul contabil al tuturor acțiunilor sau părților sociale ale holdingului, deținute de persoane juridice și fizice.

CAPITOLUL VI

Dispoziții cu privire la raporturile de muncă

Art.30. – Angajatul oricărei filiale sau al holdingului, datorează obligație de neconcurență, atât față de angajator cât și față de celelalte filiale care au același obiect de activitate cu angajatorul.

Art.31. – Angajatul oricărei filiale sau al holdingului datorează obligație de confidențialitate, atât cu privire la datele cu caracter confidențial în legătură cu angajatorul, cât și cu privire la datele cu caracter confidențial referitoare la celelalte filiale din cadrul aceluiași holding.

Art.32. – Executarea de către angajatul unui holding, din dispoziția angajatorului, a unor lucrări sau a unor sarcini corespunzătoare atribuțiilor sale de serviciu în cadrul unei filiale, se efectuează în cadrul detașării sau delegării sale, așa cum sunt acestea reglementate de dispozițiile Legii nr.53/2003 privind Codul Muncii, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art.33. – Regimul juridic și fiscal prevăzut în prezenta lege aplicabil holdingurilor și filialelor, încetează în condițiile legii în momentul în care intervine orice fel de modificare de natură a afecta calificarea lor ca holding și respectiv, filială.

Art.34. – (1) Prevederile prezentei legi se completează, acolo unde este necesar, cu prevederi ale Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată.

(2) Prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările aduse se aplică corespunzător.

Art.35. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În realizarea Normelor de aplicare a prezentei legi se va ține seama de prevederile Directivei nr.7 a CEE din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate (83/349/CEE), cât și ale Regulamentului CEE nr.2157/2001 privind statutul societăților europene (SE).

(3) Până la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul României va aproba și publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, Normele metodologice privind aplicarea prezentei legi. Normele respective vor fi emise cu consultarea asociațiilor reprezentative ale patronatelor.

INIȚIATORI:

Senator Ilie Sârbu

Deputat Constantin Niță

Deputat Viorel Hrebenciuc

Deputat Iulian Iancu

DEPUTAT BARBARA MARIA

DEPUTAT CORNEL BOREL